

Dla wszystkich tych, którzy chcą wiedzieć więcej.

TWÓJ PRZEDSZKOLAK

Gazetka dla rodziców, ukazująca się od 2000 r.

KWIECIEŃ 2017r.

Drodzy Rodzice!

*Wielkanoc to czas nadziei,
wiary w nadchodzącą przyszłość.*

*Niechaj baranek i pisanki,
symbole pomyślności, obfitości i rodzącego się życia,
napętnią Wszystkich radością
z przeżywania spotkań rodzinnych
przy stole wielkanocnym.*

*Z okazji zbliżających się Świąt
życzenia wzajemnej życzliwości,
spokoju i optymizmu,
siły w pokonywaniu trudności*

składają:

*Dzieci, Nauczyciele, Personel
oraz Dyrektor
Publicznego Przedszkola nr 2
w Goczałkowicach – Zdroju*

Jak wpajać i kształtować wartości w młodym człowieku

Nina Olszewska

W świecie, w którym więcej znaczy „mieć” niż „być”, w którym podstawową wartością staje się pieniądz i dobra materialne, trudno jest wychowywać do wartości wyższych - uniwersalnych. Czasami my, dorośli, gubimy się w pędzie życia, zapominamy o tym, co naprawdę ważne, stąd tym bardziej trudno jest młodym ludziom, których kręgosłup moralny jest w trakcie kształtowania. Poza tym jako rodzice „tak bardzo staramy się dać naszym dzieciom to, czego sami nie mieliśmy, że zapominamy o przekazaniu im tego, co otrzymaliśmy” (Miller, *Krótkie lekcje życia. Gry i zabawy*, s. 23).

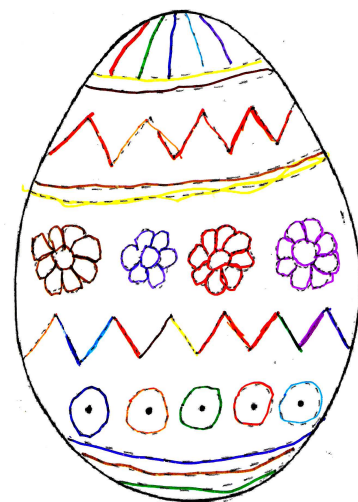
Postawy dzieci i młodzieży, ich świat wartości kształtuje dom rodzinny, szkoła, Kościół, grupa rówieśnicza, środki społecznego przekazu. Te środowiska wychowawcze o dużym znaczeniu winne wychowywać do wartości w sposób komplementarny, a tak często, niestety, nie jest. Jak w takim razie sprawić, by wartości uniwersalne stały się wartościami młodego człowieka, by kierował się nimi w swoim życiu? Młodym ludziom, poszukującym drogi, po której mogliby bezpiecznie i godnie iść, można pomóc umiejętnie wprowadzając ich w świat uniwersalnych wartości etycznych, zawierających w sobie wielowiekowe doświadczenia i refleksję. Jak tego dokonać?

Zosia S.

także rangę wartości, którym dziecko dobrowolnie ulega i z którymi się identyfikuje, a czasem w wyniku uwewnętrznienia uważa je za część składową swych zachowań i postaw w życiu codziennym.

Dzieci, jak każdy, uczą się więcej dzięki obserwacji dobrego przykładu niż, gdy im się mówi, jakie mają być, a jeszcze więcej przez doświadczenie. Pokaz działa skuteczniej niż mówienie zgodnie z chińskim przysłowiem: „usłyszałem - zapomniałem, zobaczyłem i pamiętam, zrobiłem i rozumiem”. To poprzez działanie, zaangażowanie wszystkich zmysłów chwytemy pełne znaczenie tego, co usiłujemy zrozumieć. Uczymy się stale w codziennym doświadczeniu, obejmującym chwile odkryć, planowane i nieplanowane zdarzenie i czyny oraz inspirujące, nieoczekiwane przygody. Przez obserwację i działanie z rodzicem dzieci przyswajają sobie wiele wzorców: zachowań, sposobów mówienia, rozwiązywania problemów i porozumiewania, przekonań, wartości i postaw moralnych. Trudno jest być właściwym wzorem dla dziecka - wymaga to wielu przemyśleń i starań. Aby to się udało, należy być konsekwentnym.

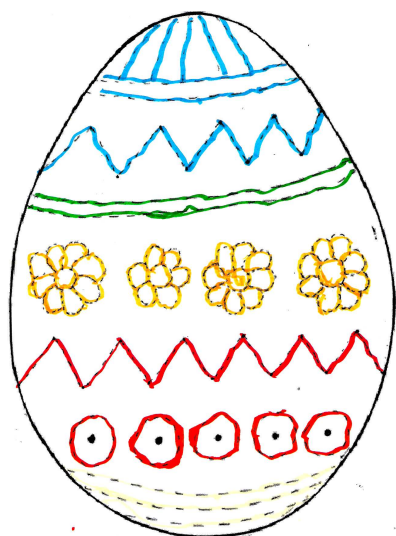
Paulinka Z.

Dorosły może kształtować pożądane zachowania dziecka poprzez bycie wzorem na dwa sposoby:

- pierwszy to nasz styl życia - sposób, w jaki funkcjonujemy, co robimy i co mówimy, jak reagujemy; by miało to moc wychowania ku wartościom należy zbadać swój system wartości, a następnie przyrzeć się swoim zachowaniom, aby sprawdzić, jak dalece się tym systemem kierujemy, np. jeżeli spełniamy dawane obietnice, uczymy dziecko dotrzymywania zobowiązań; jeżeli mówimy do dziecka „Nie wolno kłamać”, a potem prosimy, by kryło nas przed kimś w rozmowie telefonicznej, to na pewno nie nauczymy prawdomówności; oto kilka wskazówek, które warto wziąć pod uwagę, by nasze zachowanie spełniło swe zadanie:
- bądźmy żywym, chodzącym przykładem właściwego działania,
- bądźmy konsekwentni - róbmy to, co mówimy i mówmy to, co robimy,
- żyjmy w zgodzie z tym, w co wierzymy i przekazujemy dzieciom, abyśmy byli wiarygodni dla swoich dzieci,
- bądźmy świadomi, czego uczymy - autorefleksja nad tym, czy moje zachowanie jest zgodne z tym, co mówię dziecku;

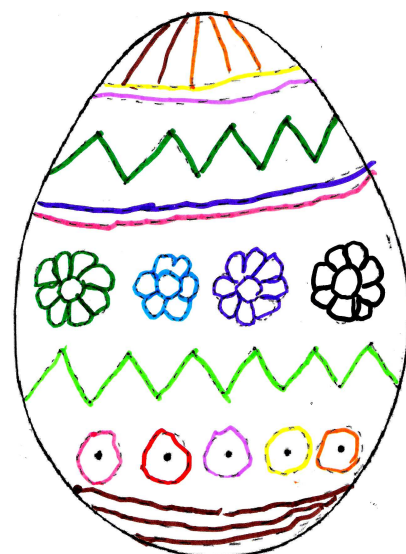
Przekazywanie dzieciom tych ważnych lekcji trwa przez całe życie i po części odbywa się automatycznie, kiedy dzieci czerpią z przykładu, jaki im dajemy jako rodzice i wychowawcy. Warto przy tym pamiętać, iż praca rodziców i wychowawców przynosi efekty po dłuższym czasie. Jednocześnie nie zapominajmy, iż pomimo starań postępować w tak spójny sposób, jak tylko się da, z pewnością będziemy popełniać błędy, jednak dzieci nie potrzebują idealnych rodziców. Dzieci oczekują od nas, że będzie nam o coś chodziło - że postawimy granice, ustalimy zasady postępowania, wskażemy właściwy kierunek. Wychowujmy tak młode pokolenie, by czyniło dobro, by szukało piękna w sobie i wokół siebie, by żyło w zgodzie z samym sobą i drugim człowiekiem.

Maja W.

Martynka G.

Oskar W.

Wszystkie książki mówią...

Każda z nich ma jakąś najdroższą tajemnicę,
którą powierzyć pragnie, każda niesie jakąś wiadomość,

którą chce podać w najdalsze pokolenie.

Jan Parandowski

Przyjaciel (Nie)Potrzebnej Książki –

schronienie dla zapomnianych książek z domowej biblioteki!

Jeśli w Twoim domu znajdują się książki zapomniane i niechciane...

lub takie, którymi chcesz się podzielić z innymi osobami...

zachęcamy do przyłączenia się do akcji **Przyjaciel (Nie)Potrzebnej Książki**

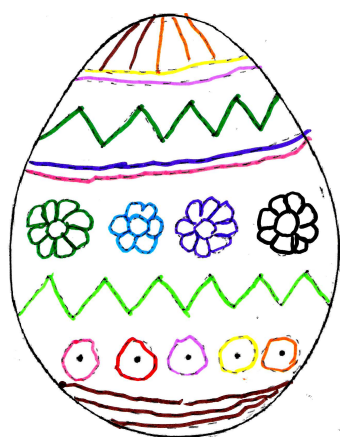
Chętnych, którzy chcieliby przyłączyć się do akcji

prosimy o przynoszenie nowych lub niezniszczonych książek do przedszkola

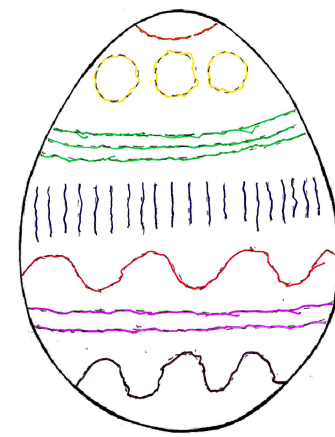
w terminie do **28 kwietnia 2017 r.**

Przekazując książkę:

- przyczynisz się do promocji czytelnictwa wśród dzieci i dorosłych,
- możesz wspomóc placówki lub osoby potrzebujące.

Oskar W.

Robert P.

„To już 80 lat - Historia Wychowania Przedszkolnego w Goczałkowicach - Zdroju”

Każdego dnia w naszym otoczeniu dzieje się coś ważnego. Świątujemy urodziny, imieniny, ważne wydarzenia, żeby pamiętać i nie zapominać o tym, co ważne. Dla nas, pracowników przedszkoli w Goczałkowicach - Zdroju, szczególnego znaczenia nabiera początek roku 2017. Wtedy to bowiem, a dokładnie 8 stycznia, minęło 80 lat od zapoczątkowania wychowania przedszkolnego w naszej miejscowości. Obchody tego pięknego jubileuszu odbędą się w dniach 22 i 23 kwietnia 2017 roku. Złożą się na nie:

- Uroczyste spotkanie na Hali Sportowej „Goczuś” z udziałem wielu znamienitych gości i występami dzieci z przedszkoli nr 1 i nr 2;
- Msza Św. w Kościele Parafialnym pod wezwaniem Św. Jerzego;

Jubileuszowy rok wychowania przedszkolnego to również 25 - lecie powstania Gminy Goczałkowice - Zdrój.

Według kroniki przedszkolnej, 8 stycznia 1937 roku Inspektor Szkolny w Pszczynie powierzył zorganizowanie przedszkola przy ośmioklasowej szkole, której kierownikiem był Franciszek Kopeć. Na pomieszczenie przedszkolne gmina przeznaczyła mieszkanie nauczycielskie w budynku starej szkoły, znajdującej się przy kościele parafialnym (budynek mieszkalny istnieje do dzisiaj). Przedszkole w jednej sali zostało umeblowane ławkami szkolnymi, zaś drugie pomieszczenie bez mebli przeznaczone zostało na pokój zabaw. Przyjęto około 40 dziewczynek i chłopców, zamieszkałych głównie w bliskim sąsiedztwie przedszkola oraz w części zdrojowej Goczałkowic.

W czasie przerwy wakacyjnej, po wielkich staraniach, udało się umeblować przedszkole w typowy sprzęt dla dzieci. Było to 40 krzesełek i 6 stoliczków.

W nowym roku szkolnym kontynuowano zamierzenia rozwoju przedszkola, urozmaicając codzienną pracę okolicznościowymi uroczystościami. Był więc „Mikołaj” i tradycyjna „Choinka”, a na zakończenie roku dzieci popisały się „Tańcem marynarskim”. W radosnej atmosferze minął również rok szkolny 1938/1939.

W okresie II wojny światowej Przedszkole w Goczałkowicach prowadzone było przez okupanta. Na skutek działań wojennych, w 1945 roku, budynek

Przedszkola został bardzo mocno uszkodzony. Zniszczeniu uległ również sprzęt przedszkolny. Zakończenie działań wojennych umożliwiło nową organizację szkoły i przedszkola. Kierownikiem szkoły został, pełniący tę funkcję również przed wojną, Franciszek Kopeć. Ze względu na brak odpowiedniego pomieszczenia, wynajęto obszerny lokal, adoptowany z dawnej restauracji, który umeblowano ławkami szkolnymi. Tam właśnie rozpoczęto zajęcia przedszkolne. Praca nauczyciela była niezmiernie ciężka. Brak jakichkolwiek pomocy dydaktycznych, przyborów do pisania i rysowania, utrudniał bardzo prowadzenie zajęć. Dzieci napotykały duże trudności językowe. Dlatego też główny nacisk położono na eliminowanie germanizmów i wpajanie pięknej mowy ojczystej.

Z nowym rokiem szkolnym 1945/1946 przeniesiono Przedszkole do budynku nowej szkoły. Ogółem na nowy rok szkolny zapisano do przedszkola 56 dzieci. W grudniu 1946 roku w przedszkolu rozprzestrzeniła się bardzo groźna epidemia odry, dlatego też podjęto decyzję o zamknięciu przedszkola do Świąt Bożego Narodzenia. Po przerwie świątecznej dzieci na nowo rozpoczęły edukację, jednakże atak srogiej zimy spowodował ponowne wstrzymanie zajęć. Dzieci wróciły do przedszkola dopiero w drugiej połowie lutego. Frekwencja w grupie była jednak bardzo niska. Dopiero marzec przyniósł normalną organizację zajęć. Na początku 1948 roku przeprowadzono gruntowny remont przedszkola oraz zaopatrzone sale w nowe meble.

Rok szkolny 1948/1949 przyniósł pewne innowacje w organizacji pracy przedszkola. Zarządzeniem władz szkolnych na terenie województwa śląsko-dąbrowskiego wprowadzone zostały tzw. „klasy wstępne”, do których uczęszczały dzieci 6-letnie.

W latach 50-tych w Goczałkowicach nadal funkcjonowało Przedszkole jednooddziałowe, które czynne było 9 godzin dziennie. W 1956 roku przeprowadzono kolejny kapitalny remont budynku oraz podwórka przedszkolnego. Przeniesiono kuchnię oraz zorganizowano jadalnię. W tym roku również w przedszkolu odbyła się konferencja dla kierowniczek z całego powiatu.

Od 16.04.1955 roku kierownikiem przedszkola w Goczałkowicach zostaje Pani Aniela Michna. W roku 1960 uruchomiono w przedszkolu drugi oddział i zatrudniono więcej personelu pomocniczego. Do przedszkola mogło uczęszczać więcej dzieci. Dwuoddziałowe Przedszkole uwzględniało wiek dzieci, co umożliwiło lepszą organizację pracy dydaktyczną – wychowawczą. Od 01.01.1961 roku zatrudniono jeszcze jedną nauczycielkę. W tymże roku zorganizowana była również kolejna konferencja dla uczestniczek Wojewódzkiego Kursu Kierowniczek Przedszkoli, której tematem było prowadzenie i organizacja Rad Pedagogicznych.

W kolejnych latach powiększono personel pedagogiczny, jak również zmieniono lokalizację przedszkola. Zostało ono przeniesione 10.II.1973 roku do budynku adoptowanego z budynku mieszkalnego i kawiarni (obecnie Publiczne Przedszkole

nr 2). Nadal było to Przedszkole 2-oddziałowe. Po kapitalnym remoncie i przebudowie, która umożliwiła funkcjonowanie budynków jako przedszkola, podjęto decyzję, aby wychowaniem przedszkolnym objęte zostały wszystkie dzieci, które przygotowywać się będą do obowiązku szkolnego. Spowodowało to zwiększenie liczby oddziałów z dwóch do pięciu. 01.09.1973 roku, zgodnie z planem, Przedszkole powitało wszystkie dzieci 6-letnie zamieszkałe w Goczałkowicach. Uruchomienie pięciu oddziałów zwiększyło liczbę personelu przedszkola do siedmiu nauczycieli i 9 osób obsługi.

W 1974 roku ponownie w przedszkolu została zorganizowana przez Wydział Oświaty w Pszczynie, konferencja dla dyrektorów Przedszkoli. Dzieci wzięły również udział w konkursie recytatorskim powiatu pszczyńskiego i zajęły II miejsce.

Z początkiem roku 1976 w przedszkolu przeprowadzono kompleksową wizytację, w wyniku której cztery nauczycielki zostały ocenione w stopniu wyróżniającym, a cała praca przedszkola uzyskała wynik bardzo dobry.

8.01.1977 roku w Goczałkowicach, w obecności władz oświatowych i administracyjnych uroczysto otworzono drugie Przedszkole (obecnie Publiczne Przedszkole nr 1). Dyrektorami przedszkoli były: w dotychczasowej placówce nadal Pani Aniela Michna, a po przejściu na emeryturę funkcję tę objęła Pani Jadwiga Nycz. W nowopowstałym przedszkolu obowiązki te objęła Pani Irena Jarczyk.

Dzisiaj w Goczałkowicach Zdroju funkcjonują również dwa czterooddziałowe przedszkola. Dyrektorami przedszkoli obecnie są Pani mgr Ewa Chojkowska i Pani mgr Beata Migacz. W obu placówkach pracują wykwalifikowani i wciąż podnoszący swoje umiejętności nauczyciele. Obie placówki cieszą się dużą popularnością w środowisku i starają się, aby dzieciom było w nich jak w domu.

Na podstawie kroniki przedszkola opracowała
Dyrektor Publicznego Przedszkola nr 2
mgr Beata Migacz

TRADYCYJNE POTRAWY WIELKANOCNE W RÓŻNYCH REGIONACH POLSKI

Wielkanoc jest najstarszym i najważniejszym świętem w życiu Chrześcijan. I choć okres oczekiwania na zmartwychwstanie Jezusa poprzedza smutny czas Wielkiego Postu, to jednak warto czekać, aby móc cieszyć się później radością odnowy, nadejścia wiosny, nowego początku.

W każdym domu przygotowania do świąt to nie tylko porządki, ale i zakupy. I chociaż wszyscy mieszkamy w Polsce, to zdarzają się różnice w zestawie dań wielkanocnych. Oprócz baby wielkanocnej, baranka, pisanek, na tradycyjnym stole wielkanocnym zjawiają się, m.in. mazurki, makowce, serniki, żurek, barszcz biały, biała kiełbasa. To nas łączy, a co wyróżnia?

W zależności od regionu Polski dania różnią się między sobą chociażby tylko dodatkami.

Kujawy – drożdżowa baba zwana „kujawiokiem” z rodzynkami, polana lukrem lub posypana cukrem pudrem.

Dawniej smarowano ją też masłem i podawano z chrzanem, szynką, lub kiełbasą. Baba ma kształt stożka z karbowanymi brzegami.

Śląsk Cieszyński - „Murzin wielkanocny” to dobrze wypieczony chleb z zarumienioną skórką, w środku ma kawałki wędzonki i szynki. Nazwa pochodzi od unoszącego się popiołu z rozżarzonego drewna, dokładanego podczas pieczenia, który opadał na ciasto, a ono w ten sposób ciemniało i wyglądało jak murzynek lub od nieoczyszczonej, ręcznie mielonej mąki pszennej razowej z otrębami, z której był wypiekany.

Podkarpacie – głównym składnikiem śniadania jest tutaj „Handzłowska serwatka” podawana na ciepło lub zimno. Ma klarowną konsystencję i wyczuwalny smak chrzanu i wędzonki. Podaje się ją również z wędzonym boczkiem, kiełbasą i jajkiem.

Mazowsze – tutejszym specjałem, według części społeczności lokalnej, jest szynka zawijana w ciasto chlebowe z mąki żytniej. Smak i aromat nadaje mu zakwas chlebowy. Przenika on bowiem do tego przysmaku podczas pieczenia. Kiedy się ją przekroi, widać szynkę owiniętą w ciasto. Najlepiej podać odrobinę chrzanu do smaku.

Małopolska – głównym składnikiem tego dania jest chrzan, dawniej zwany „krzanem” lub „krzonem”, dlatego jego nazwę wymawia się „krzanówka”. Jest to bardzo gęsta zupa na bazie chrzanu, z dodatkiem wędlin i jajek. W tradycyjnej zupie znalazły się zawsze pozostałości po wielkanocnym śniadaniu z potraw święconych dzień wcześniej.

Małopolska – tutaj znaleźć można danie zwane „strząską”. Już sama nazwa wskazuje na sposób jej przygotowania. Wszystkie składniki, mianowicie, należy wstrząsnąć, by się wymieszały. A w daniu tym znaleźć można wszystkie potrawy ze święconki, czyli krojone wędliny, jaja, czy chrzan i przyprawy. Wszystko razem zalewa się roztworem wodno-octowym.

Świętokrzyskie – ciasto „spod kamienia”. Zwane także kakaowcem. Twardy, jednak w miarę upływu czasu miękący przysmak. Dwie warstwy ciasta skleione są dżemem. Następnie przyciska się je czymś twardym i ciężkim, by się skleiło. Dawniej był to po prostu duży kamień. Stąd nazwa wypieku.

Wielkopolska – oprócz wszelakich mięs, na stole wielkanocnym spotkamy tutaj „studzieninę”, czyli galaretę z wieprzowych nóżek, na Śląsku zwaną „galertem”, na Kaszubach „zylcem”. Przysmakiem jest także bardzo aromatyczna cielęcina, którą nadziewa się czosnkiem dla podkreślenia smaku.

Śląsk – wśród wielkanocnych potraw śniadaniowych znajdzie się żurek lub biały barszczyk na wywarze z kiełbas lub boczku. Kwaśny od soku cytrynowego, z dodatkiem kiełbasy, wędzonki, jajek, jest bardzo pożywny i orzeźwiający. Tradycyjne kołaczki z serem lub makiem są smacznymi wypiekami uświetniającymi spotkanie rodzinne.

Przygotowała Anna Czernecka – Mac

Źródło:
opowieści znanych oraz Internet

M@mo, tato, pob@w się ze mną

Drodzy Rodzice!

Czas przygotowań świątecznych wcale nie musi upływać tylko na porządkach, zdenerwowaniu, braku cierpliwości, pośpiechu w robieniu zakupów, a w końcu na zmęczeniu.

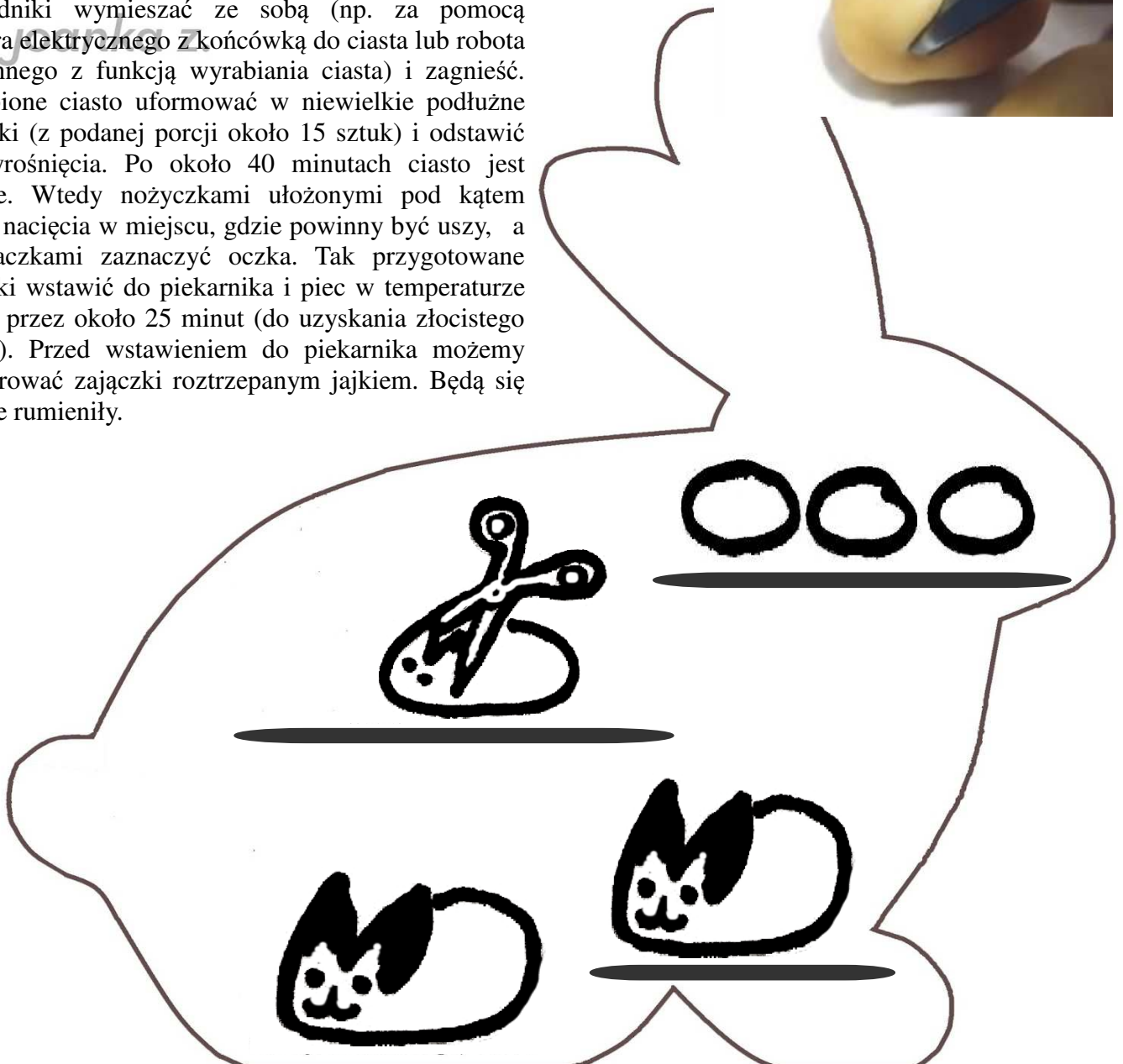
Dobrze, jeśli w pamięci dziecka pozostaną wspomnienia nie tylko otrzymywanych upominków, pełnych łakoci stołów, ale i wspólnie przygotowywanych posiłków, które wpływają leczniczo na atmosferę w domu rodzinnym. Poprawiają nastrój, utrwalają wspomnienia z dzieciństwa. Zabawa wyśmienita, a smak bułeczek jedyny.

Bułeczki – zajączki

Składniki na 12 bułeczek:

400 g mąki, 3 łyżki oliwy, szklanka wody, 30 g drożdży świeżych, 1 łyżeczka soli, 1 łyżeczka cukru

Składniki wymieszać ze sobą (np. za pomocą miksera elektrycznego z końcówką do ciasta lub robota kuchennego z funkcją wyrabiania ciasta) i zagnieść. Wyrobione ciasto uformować w niewielkie podłużne bułeczki (z podanej porcji około 15 sztuk) i odstawić do wyrośnięcia. Po około 40 minutach ciasto jest gotowe. Wtedy nożyczkami ułożonymi pod kątem zrobić nacięcia w miejscu, gdzie powinny być uszy, a wykałaczkami zaznaczyć oczka. Tak przygotowane zajączki wstawić do piekarnika i piec w temperaturze 200°C przez około 25 minut (do uzyskania złocistego koloru). Przed wstawieniem do piekarnika możemy posmarować zajączki roztrzepanym jajkiem. Będą się pięknie rumienić.

CO BYŁO, JEST I CO BĘDZIE

Na tej karcie możecie przeczytać o tym, co było i co jeszcze się wydarzy w naszym przedszkolu.

MARZEC:

1. 16.03.2017 – spotkanie z teatrem „Co się zdarzyło w Gulgocji?”;
2. 21.03.2017 – niezwykle powitanie wiosny;
3. 24.03.2017 – wyjazd do MDK w Czechowicach – Dzierżycach na spektakl „Lokomotywa Pana Tuwima”;
4. 27 i 28.03.2017 – zajęcia dla przyszłych przedszkolaków w ramach Dni Otwartych Przedszkola;

KWIECIEŃ:

1. 22 i 23.04.2017 – uroczystość z okazji 80 – lecia Wychowania Przedszkolnego;
2. 27.04.2017 – warsztaty edukacyjno – plastyczne dla dzieci „Wytwórnia mydełek”;
3. 28.04.2017 – Dzień Ziemi;
4. na zajęcia otwarte zaprosi Pani Bożena Rak, Pani Edyta Smejkał, Pani Anna Czernecka – Mac;

MAJ:

1. uroczystości z okazji Dnia Matki;
2. na zajęcia otwarte z języka angielskiego zaprosi Pani Anna Szmajduch;

Oprócz tego dalej zachęcamy do codziennego czytania dzieciom na dobranoc.

Opracowanie graficzne w tym numerze gazetki wykonały przedszkolaki z grupy „Wiewióreczki”, „Pszczołki” i „Jeżyki”.

